

Posudek oponenta diplomové práce

Lukáš Kaucký: Franz Josef Strauss. Biografie, Praha 2008, 160 stran rkp.

Lukáš Kaucký se ve své diplomové práci rozhodl věnovat velké postavě západoněmecké politiky Franzi Josefu Straussovi. Tento předák CSU se postupně stal symbolem nejen své strany, ale celého moderního Bavorska. Protože se tato spolková země stala útočištěm mnoha sudetoněmeckých uprchlíků (tzv. pátý bavorský kmen), měla a má mimořádný význam ve vztazích mezi SRN a Československem (Českou republikou). Strauss, který se jako všichni bavorští premiéři prezentoval jako obhájce zájmů těchto osob, byl později v ČSSR představován jako přední reprezentant tzv. „německého revanšismu“. Lze proto uvítat, že se Kaucký pokusil hlouběji analyzovat jeho politickou činnost a přispět tak k rozptýlení mýtů, které se u nás o této osobnosti nakupily. Úkol je to však nesnadný, přestože si autor za cíl vytkl sestavení „pouhé“ politické a nikoli komplexní Straussovy biografie (s. 5).

Svou práci Kaucký rozdělil podle chronologického hlediska do čtrnácti kapitol, úvodního vytyčení cílů práce, závěrečného zhodnocení jejích výsledků a dále ji opatřil příslušným vědeckým aparátem. Strausse zásadně pojímá jako demokratického politika, který se nebál vystoupit proti zavedeným konvencím a ani v rodném Bavorsku se přes občasnou tvrdost neprojevoval jako autokrat. Zdůrazňuje naopak jeho příslušnost k levému křídlu CSU, se kterou spojil celou svou politickou kariéru. Tvzení o Straussově náklonnosti k nedemokratickým praktikám pak mimo jiné připisuje SPD nakloněnému týdeníku *Der Spiegel*, s nímž se na počátku 60. let dostal tehdejší ministr obrany do vážného konfliktu.

Strausse tak Kaucký představuje jako ambiciózního, obratného, ale nikoli bezohledného politika pravého středu, který nakonec se zdravou kůží vyvázl z afér, které ho trápily v padesátých a šedesátých letech. Také v zahraniční politice se Strauss choval

nedogmaticky, přes verbální antikomunistické postoje navázal poměrně blízké vztahy s Erichem Honeckerem (a zajistil miliardovou půjčku NDR) či Todorem Živkovem. Kaucký však současně správně konstatuje, že mimo obvyklý německý průměr bavorský premiér vybočoval díky svému nespornému osobnímu charismatu (s. 141). Právě díky němu se Strauss stal prototypem „pravého Bavoráka“.

Lze konstatovat, že Kaucký splnil ambiciózně vytyčené cíle a prokázal schopnost samostatné vědecké práce. Využil většiny relevantních pramenných edic, memoárovou literaturu a kvalitně vytěžil příslušnou odbornou literaturu. Také po formální stránce jeho dílo vyhovuje nárokům kladeným na DP.

Navrhované hodnocení: výborně

Praha, 29. srpna 2008

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.